

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 213.773 van 9 juni 2011
in de zaak A. 199.075/VII-37.992.**

In zake :
1. Anna LEURS
2. Guido NIJS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Inke Dedecker
kantoor houdend te 3600 Genk
Stoffelsbergstraat 4
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen partij :
de NV LIMBURG WIN(D)T
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Flamey en Pieter Jan Vervoort
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 7 februari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het "Besluit van de Vlaamse Minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur dd. 6 december 2010 houdende uitspraak over de beroepen aangetekend tegen de beslissing nr. 750.71/A/09.400 van 16 juni 2010 van de Deputatie van de Provincieraad van Limburg houdende het gedeeltelijk

verlenen van de vergunning aan de NV Limburg Win(d)t voor het exploiteren van een nieuw windpark langsheen de Zuid-Willemsvaart".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 mei 2011.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ellen Sauwens, die loco advocaat Inke Dedecker verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Saartje Callens, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Sofie Van Noten, die loco advocaat Peter Flamey verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 15 december 2009 dient de tussenkomende partij bij de deputatie van de provincie Limburg een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een nieuw windmolenpark, bestaande uit zes windturbines met

bijhorende transformatoren en middenspanningscabines, op percelen gelegen langsheen de Zuid-Willemsvaart te Maaseik. Deze windturbines zijn gepland ten westen van en parallel aan de Zuid-Willemsvaart, wat de drie zuidelijke turbines betreft. Het betreft turbines met een individueel vermogen van maximaal 2,3 MW. De rotordiameter bedraagt maximaal 90 meter en de ashoogte is maximaal 108 meter. De bijhorende transformatoren hebben een individueel vermogen van 2500 kVA.

4. De percelen, waarop de aanvraag betrekking heeft, bevinden zich volgens het bij koninklijk besluit van 1 september 1980 vastgestelde gewestplan "Limburgs Maasland" in agrarisch gebied. Zij zijn tevens gelegen in een waterwinningsgebied.

5. De tussenkomende partij dient eveneens een aanvraag in tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van het windpark op dezelfde plaats. Op 18 mei 2010 weigert de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur de vergunning voor de oprichting van de drie meest noordelijk gelegen windturbines met de bijhorende middenspanningscabines. Reden voor de weigering is hun ligging in de open ruimte verbinding tussen Opitter en Waterloo in de vlakte van Bocholt, nabij het kleinstedelijk gebied Bree. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur geeft wel een vergunning onder voorwaarden voor de bouw van drie andere windturbines. De aanvrager heeft geen beroep aangetekend tegen deze beslissing, waarbij drie van de zes windturbines werden vergund. Wel hebben, onder meer, de verzoekende partijen met een verzoekschrift van 28 juni 2010 een beroep tot schorsing en vernietiging ingediend bij de Raad voor Vergunningenbetwistingen tegen de stedenbouwkundige vergunning.

6. Tijdens het openbaar onderzoek in het kader van de milieuvergunningsaanvraag, worden ongeveer 270 bezwaarschriften ingediend.

7. Op 16 juni 2010 verleent de deputatie van de provincie Limburg, onder voorwaarden, de vergunning voor het exploiteren van een nieuw windpark bestaande uit de drie meest zuidelijke windturbines. De milieuvergunning wordt geweigerd wat de exploitatie betreft van de drie noordelijke windturbines, wegens hun ligging in de open ruimte verbinding tussen Opitter en Waterloo in de vlakte van Bocholt, nabij het kleinstedelijk gebied Bree. De opgelegde vergunningsvoorwaarden hebben onder meer betrekking op normen inzake slagschaduw en geluid, dit is het opstellen van een nota en het uitvoeren van een geluidsmeting binnen één jaar na de ingebruikname van de windturbines.

8. Tegen deze beslissing worden door verscheidene buurtbewoners een achttal administratieve beroepen ingediend.

9. De afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid adviseert gunstig voor de turbines 4, 5 en 6. De afdeling Milieuvergunningen adviseert gunstig mits naleving van de aangepaste milieuvergunningsvoorwaarden. Zij stelt voor de beroepen deels gegrond te verklaren, en de bijzondere vergunningsvoorwaarden inzake slagschaduw aan te passen en bijzondere voorwaarden toe te voegen op het vlak van veiligheid. De Gewestelijke Milieuvergunningscommissie adviseert gunstig mits naleving van de aangepaste milieuvergunningsvoorwaarden. Zij stelt voor de beroepen deels gegrond te verklaren, en de bijzondere vergunningsvoorwaarden inzake slagschaduw aan te passen en bijzondere voorwaarden toe te voegen op het vlak van veiligheid.

10. Op 6 december 2010 beslist de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur de beroepen gedeeltelijk gegrond te verklaren en de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg te wijzigen op het vlak van de bijzondere vergunningsvoorwaarden inzake slagschaduw en veiligheid. Voor het overige wordt de beslissing van de deputatie van 16 juni 2010 houdende het gedeeltelijk verlenen van de vergunning voor het exploiteren van een windpark bevestigd.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Tussenkoms

11. Met een op 23 februari 2011 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de NV Limburg Win(d)t om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

V. De voorwaarden van de vordering tot schorsing

12. Naar luid van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan de schorsing van de tenuitvoerlegging alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die tot de vernietiging van de aangevochten akte kunnen leiden, en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die akte verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

VI. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de verzoekende partijen

13. De verzoekende partijen situeren in de eerste plaats het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de visuele hinder en de landschapsverontreiniging die de drie windturbines zullen teweegbrengen. Zij voeren ook aan dat er een ernstig risico voor hun gezondheid bestaat, minstens - zolang de windturbines er staan - koesteren zij een ernstige en gegronde vrees voor aantasting van hun gezondheid, en dit als gevolg van onaanvaardbare geluidshinder, veiligheidsrisico's en slagschaduw. De verzoekende partijen voeren aan dat zij een ernstig financieel nadeel zullen lijden door de waardevermindering van hun woningen in de nabijheid van de turbines. Ten slotte voeren de verzoekende

partijen aan dat het nadeel ook moeilijk te herstellen is, aangezien de constructies al zullen opgetrokken zijn, vooraleer een uitspraak komt in de procedure ten gronde voor de Raad van State.

Beoordeling

14. De visuele hinder staat in essentieel verband met het oprichten van een bouwwerk en vloeit aldus rechtstreeks voort uit het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning. Een schorsing van de milieuvergunning kan op zichzelf het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet ondervangen, precies omdat er geen rechtstreeks causaal verband bestaat met deze vergunning.

De verzoekende partijen brengen geen concrete en onderbouwde gegevens aan over de mate waarin de aangehaalde hinderaspecten een ernstige weerslag kunnen hebben op hun gezondheid, waardoor een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zich zou opdringen. Zij tonen evenmin aan dat het gezondheidsrisico dermate groot en acuut is, dat een ernstig nadeel, dat bovendien moeilijk te herstellen is, zich al zou verwezenlijkt hebben alvorens uitspraak wordt gedaan over de eventuele nietigverklaring. Het aangevoerde nadeel is louter hypothetisch. In het bijzonder lichten de verzoekende partijen niet toe hoe groot de geluidshinder zal zijn aan of in hun respectieve woningen, noch maken zij aannemelijk dat de in de bestreden beslissing gehanteerde geluidsnormen, die verstrengen in functie van het tijdstip, van die aard zijn dat er een risico bestaat van ernstige schade aan de gezondheid, ten gevolge van de uitvoering van de bestreden beslissing, en ondanks de opgelegde bijzondere voorwaarden. Zij tonen evenmin concreet aan dat zij een ernstig of verhoogd veiligheidsrisico lopen, en dit tevens in relatie tot de afstand van de windturbines tot hun woningen. Op dit vlak legt de bestreden beslissing overigens nog bijkomende bijzondere voorwaarden op. De verzoekende partijen betrekken die niet in hun uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Het gegeven dat het effect van maximaal dertig uur slagschaduw tot ernstige gezondheidsproblemen zou kunnen leiden, wordt door de verzoekende partijen

evenmin concreet aangetoond, te meer daar uit de bij de vergunningsaanvraag gevoegde slagschaduwstudie blijkt dat hun betreffende woningen zich niet in een slagschaduwzone situeren. Hieruit kan geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel worden gepuurd.

Een financieel nadeel is in principe niet moeilijk te herstellen. De verzoekende partijen brengen geen gegevens aan die in het huidige geval tot een andere beslissing zouden nopen.

Naast het feit dat de "moeilijke herstelbaarheid" slechts één van de bestanddelen vormt van de tweede schorsingsvoorwaarde voor de Raad van State, is het nadeel uit het oprichten van de constructie rechtstreeks verbonden met de stedenbouwkundige vergunning en niet met de bestreden milieuvergunning.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partijen is niet aangetoond.

Er is bijgevolg niet voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Dit volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen zonder dat het nodig is de opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie te onderzoeken.

BESLISSING

1. Het verzoek van de NV Limburg Win(d)t tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen juni tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys